

знае. Ако нѣкой ме пита, дали сжществува Богъ, ще отговоря: Зная, че Богъ сжществува. Че не сжществува, не зная. Да отричашъ Бога, това значи, да отричашъ себе си; да поддържашъ сжществуването Му, това значи, да поддържашъ и своето сжществуване. Вѣнъ отъ човѣка Богъ не сжществува, но и човѣкъ не сжществува вѣнъ отъ Бога. Това е философски въпросъ, върху който трѣбва да се мисли. Ако Богъ не сжществува, отде и какъ е произлѣзълъ човѣкъ? Мислете върху тия въпроси, безъ да считате, че отговоритѣ ви сж абсолютно истинни.

Да се върнемъ пакъ на въпроса за красотата. — Защо човѣкъ иска да бжде красивъ? — Той има едно интимно желание въ себе си. Ако е красивъ, той знае, че всички ще се интересуватъ отъ него, ще искатъ да го видятъ. Вестниците ще пишатъ за неговата красота. Дето влѣзе — въ гостилница, въ магазинъ, въ театъръ, всички ще му предлагатъ услугитѣ си. Приятно е да услужвашъ на красивъ човѣкъ. Красотата отваря пята и улеснява живота на човѣка. Тя е подобна на богатството.

Двама приятели — англичанинъ и американецъ, често си услужвали. Англичанинътъ билъ беденъ, а американецътъ — голѣмъ богаташъ. Като виждалъ трудното положение на приятеля си, американецътъ му помагалъ съ пари. Единъ день той му изпратилъ чекъ отъ единъ милионъ английски стерлинги. Като получилъ паритѣ, англичанинътъ тръгналъ съ